

dobu, až ohrožená strana bude se moci domáhati svého nároku exekucí, nejdéle však do 31. prosince 1934. Povolení prozatímního opatření činí se závislým na složení jistoty 15.000 Kč. S výkonem opatření nebude započato dokud se neprokáže, že jistota byla soudně složena. Jinak návrhu ohrožené strany na povolení prozatímního opatření nevyhověl.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upřít částečné oprávnění. K opodstatnění návrhu uvedla ohrožená strana, že navrženého opatření jest třeba, aby byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda (§ 381 čís. 2 ex. ř.). Avšak tuto škodu odůvodnila jen tím, že se odpůrce zdráhá provést spor C 577/33. Prozatímní opatření musí proto býti omezeno na zmocnění ohrožené strany, by samostatně zastupovala firmu v tomto sporu. V tomto směru jest ohrožení ověřeno předloženou korespondencí a spisy C 577/33 a Ck II 26/33, jak již rekursní soud správně vystihl. Otázku, zda příslušné žaloby jsou opodstatněny a zažalované pohledávky po právu, nelze řešiti v tomto řízení. Netřeba řešiti v tomto řízení o povolení prozatímního opatření ani otázku, zda o nároku ohrožené strany jest rozhodnouti v řízení sporném, či nesporném, neboť se tu jen předpokládá, že rozhodnutí o nároku patří soudům, což stěžovatel sám připouští (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 11830). Jistotu 15.000 Kč považuje nejvyšší soud za přiměřenou, to tím spíše, že prozatímní opatření bylo obmezeno tak, že mohou přicházeti v úvahu v tomto směru jen útraty sporu. V dalším rozsahu nemohlo býti prozatímní opatření povoleno, poněvadž tu nejsou předpoklady § 381 ex. ř., jak již shora bylo podotknuto.

Čís. 13771.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Vstupem společenstva do likvidace nezaniká působnost dozorčí rady.

K vůli zjištění, zda byla zřízena likvidační bilance, netřeba provést revisi, nýbrž stačí vyzvání likvidátorů, by předložili tuto bilanci.

Bylo-li pozvání k valné hromadě v časopise, předepsané stanovami, redakcí časopisu odepřeno, nezbyvá, než doručiti pozvání každému členu družstva, nemají-li stanovy o tom jiného ustanovení.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R I 679/34.)

Rejstříkový soud 1. zamítl opověď výsledku valné hromady družstva L. v likvidaci a 2. nařídil, aby Ústřední svaz čsl. družstev v Praze provedl u společenstva revisi. Proti tomuto usnesení podali rekurs dozorčí rada a likvidátoři Antonín Z. a Josef J. **Rekursní soud** 1. rekurs dozorčí rady odmítl, 2. rekursu likvidátorů do usnesení prvního soudu, pokud jím byla zamítnuta opověď výsledků valné hromady, nevyhověl a 3. rekursu likvidátorů do usnesení prvního soudu, pokud jím bylo nařízeno, by Ústřední svaz čsl. družstev v Praze provedl u společenstva revisi, vyhověl, napadené usnesení zrušil a uložil prvnímu

soudu, by dále podle zákona jednal. D ů v o d y:: 1. Usnesením prvního soudu ze dne 9. ledna 1933 byl povolen zápis zrušení a likvidace společenstva a zápis tří likvidátorů: Josefa J-a, Antonína Z-a a Václava H-a. Stížnost podali dozorčí rada společenstva a likvidatoři Antonín Z. a Josef J. Dozorčí rada jako taková není ke stížnosti oprávněna, ježto vstupem společenstva do likvidace přestala jeho existence a na jeho místo nastoupili likvidatoři valnou hromadou zvolení (§§ 41, 44, 71 zák. čís. 70/73 ř. zák.). Bylo proto stížnost, pokud byla podána dozorčí radou, odmítnouti.

2. Stěžovatelé napadají zamítnutí opovědi výsledku valné hromady z důvodu, že pozvání k valné hromadě v listě »Družstevník« nebylo uveřejněno, jak první soud uvedl, a uvádějí, že u administrace listu o to žádali, že však uveřejnění bylo zamítnuto, a dovozují, že pozvání k valné hromadě bylo řádně vyhlášeno, byvši uveřejněno v Úředním listě a vyvěšením ve všech prodejnách družstva, a každý člen buď osobně nebo doporučeným dopisem byl k ní pozván. Avšak v otázce svolání valné hromady pro rejstříkový soud jsou směrodatnými jen platně zapsané stanovy (§ 30 zák. čís. 70/73 sb. z. a n.) a podle § 37 stanov pozvání k valné hromadě oznámiti se má jednou v listě »Družstevník« v Praze vycházejícím, uveřejnění v listě tom se nestalo, a nebyla tedy valná hromada podle stanov platně svolána. Proto právem první soud opověď výsledku valné hromady zamítl.

Stěžovatelé přiznávají, že o výsledcích účetnictví nepodávali na schůzích zprávy, ježto jim účetnictví nebylo nikým svěřeno a mohli by to vykonati jen společně s likvidátorem Václavem H-em a ohrazují se proti nařízení revise v družstvu k zjištění, zda byla zřízena likvidační bilance, jejíž předložení lze naříditi. Avšak správa likvidujícího družstva náleží jen likvidátorům, jichž působnost jest vytčena předpisy §§ 44, 48, 49 cit. zák. o společenstvech a kteří jsou opovědní za výsledek likvidace, musí dbáti usnesení valné hromady i zákonných předpisů, a ručí osobně a solidárně podle § 47 cit. zák. za škodu. Co do způsobu provádění likvidace nemá soud příčiny zasahovati v postup likvidátorů. Předpis § 9 zák. čís. 133/03 ř. zák. a nař. čís. 134/03 ř. zák. tu neplatí, neboť revise se dosud nekonala a nemohlo proto býti zjištěno, že zákonné nebo statutární předpisy nebyly zachovány (§ 24 nař. čís. 134/03 ř. zák.), podle § 49 zák. čís. 70/73 ř. zák. mají likvidatoři ihned při počátku likvidace sestaviti bilanci, dodržení tohoto předpisu lze vynutiti pořádkovými pokutami (§ 87 cit. zák.). Revise k zjištění, zda likvidační bilance byla zřízena, není třeba, stačí likvidátorům uložití její předložení a po případě postupovati podle § 87 cit. zák. Napadené usnesení nevyhovuje zákonu a bylo proto stížnosti v tomto směru vyhověno, napadené usnesení zrušeno a je věcí rejstříkového soudu, by další potřebné k zjištění likvidační bilance zařídil.

N e j v y š š í s o u d dovolacímu rekursu dozorčí rady do odstavce 1. napadeného usnesení vyhověl a napadené usnesení v této části zrušil; dovolacímu rekursu likvidátora Václava H-a do odstavce 3. napadeného usnesení nevyhověl, dovolacímu rekursu dozorčí rady a likvidátorů Antonína Z-a a Josefa J-a do odstavce 2. napadeného usnesení vyhověl, zrušil odstavec 2. napadeného usnesení, jakož i odstavec 1. usnesení

soudu první stolice a tomuto soudu uložil, by o opovědi likvidátorů znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Pokud jde o dovolací rekurs dozorčí rady do odmítající části napadeného usnesení, nelze mu odepřít oprávnění, neboť nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že vstupem společenstva do likvidace přestává existence dozorčí rady. Podle předpisů družstevního zákona rekursním soudem citovaných nastoupili likvidátoři na místo představenstva, tím však není řečeno, že zaniká i působnost dozorčí rady. Rekurs dozorčí rady byl tudíž neprávem odmítnut. Netřeba však dalšího opatření, poněvadž došel svého vyřízení již tím, že byl vyřízen rekurs spolustěžovatelů.

Dovolacímu rekursu Václava H-a nelze přiznati oprávnění, neboť jest přisvědčiti názoru rekursního soudu, že k vůli zjištění, zda byla zřízena likvidační bilance podle § 49 družstevního zákona, netřeba provésti revisi, nýbrž že stačí vyzvání likvidátorů, by předložili tuto bilanci. Zda bilance vyhovuje zákonu, bude lze posuzovati teprve po jejím předložení.

Opodstatněn jest však rekurs dozorčí rady a likvidátorů Antonína Z-a a Josefa J-a do druhého odstavce napadeného usnesení, neboť v tomto směru odporuje toto usnesení zákonu. Podle § 47, druhý odstavec stanov má ovšem býti pozvání k valné hromadě oznámeno v listu »Družstevník«. Je-li to však nemožné, poněvadž se redakce tohoto listu zdráhá uveřejnění pozvání, nezbylo než doručiti pozvání každému členu družstva, ježto stanovy nemají v tomto směru jiného ustanovení, neboť tímto způsobem bylo vyrozumění členů o ustanovení valné hromady docíleno alespoň stejně spolehlivým způsobem a jinak by osud družstva závisel na libovůli toho kterého časopisu, což zajisté nemůže býti úmyslem zákona. Náleží tudíž rejstříkovému soudu, by o opovědi znova rozhodl, nepřihlížeje k zamítacímu důvodu.

Čís. 13772.

Nepřípustnost pořadu práva, domáháno-li se na obci v Čechách náhrady škody z důvodu, že ustanovila za bezpečnostního strážníka osobu nezdatnou a že ho přes zákaz ozbrojila střelnou zbraní.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R I 759/34.)

Anna Sch-ová a nezletilí Jan a Josef Sch-ovi domáhali se na Emila K-ovi a na obci Ú. v Čechách náhrady škody, ježto žalovaný Emil K., obecní strážník v Ú., usmrtil Antonína Sch-a, manžela žalobkyně Anny Sch-ové a otce žalobců Jana a Josefa Sch-ových. S o u d p r v é s t o - l i c e odmítl žalobu proti obci Ú., vyhověv námitce nepřípustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Zavinění žalované obce Ú. spatřují žalobci v tom, že ustanovila nezpůsobilou osobu strážníkem a že proti zákonnému zákazu opatřila obecní strážníky střelnými zbraněmi. Podle § 37 obecního zřízení pro Čechy má politický úřad vysloviti nálezh o povinnosti k náhradě obce, která vykonává místní policii, když někdo byl